

PÉCSI FIGYELŐ.

Előfizetési díj:

Postán vagy Pécsen házhoz küldve: egész évre 5 ft., félre 2 ft. 50 kr. negyed évre 1 ft. 25 kr. Egyes szám 10 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvker. (Szádelényi-utca.)

Hirdetések ára:

Egy öt hasábos pécsi sor egyszeri megjelenéséért 6 kr., 3-szori 5 kr., 10-szerért 4 kr. üzenendő. Minden hirdetés után 30 kr. helyegydíj üzenendő. A nyilatkozat 1 pécsi sor 10 kr. A hirdetési díj előre üzenendő.

SZERKESZTŐI IRODA:

Ó-pósta-utca 16-ik szám. Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.

Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városház épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden pósthivatalnál.

KIADÓ HIVATAL:

János-utca 8-ik szám.

Ismét színházunkról szól a dal.

(mn.) A „Pécsi Figyelő” utóbbi számban figyelmezteti a színi-bizottságot, miként a színháznak a jövő téli idényre való bérbeadására az idő már is elérkezett s jó lesz idejében pályázatot hirdetni, még mielőtt minden arravaló színgazgató magát lekötötte. Az időszerű felszólalás — a tett keserű tapasztalatok után mindenki által helyesléssel fogadtatott; de annál nagyobb meglepetést idézett elő a hír, miként a színi választmány határozata szerint nemcsak, hogy pályázatot nem fog hirdetni, hanem egyenesen oda türekszik, miként a jövő telen Pécsen színi előadások egyáltalában ne tartassanak. Hogy e hír a legkülönbözőbb magyarzatokra szolgáltatót okot, tán mondanom sem kell. Ki helyeselte, ki ósárolta, de mindkét esetben a bizottság ellen fordult a megjegyzések éke.

Utána járva a dolognak, megtudtam, hogy a hírek nem ugyan alapja, de nem felel meg a valóságnak oly alakban, mint a hogy a kolportált. A színi-bizottság igazgató-választmánya ugyanis elhatározta, miként a színházat — melynek bérlete a jelen évaddal letelik, csak az esetben fogja újra bérbe venni, ha a tulajdonos a színházban gyökeres javításokat tesz, nevezetesen: a nézőtér kifésztését, a páholyokat s ülőhelyeket modernizáltatja, új parquetet csináltat, hogy ismét bálakat is lebessejten tartani, a színpadot új díszletekkel, butorokkal ellátja, öltözöket készíttet, a zsinorpallást beholoztatja stb.; ellenkezéskor pedig a színház bezárását fogja indítványozni s ezzel egy új színház építési kérdését mint elkerülhetetlen szükseget napirendre tűzni.

En bizonyára nem tartozom azok közé, kik a mi színi-bizottságunkért — tekintve jelen szervezetét s működési eredményét — rajongok, hanem igen is osztom azok nézetét, kik évek óta sürgetik, miként alakuljon át a bizottság színpártoló-társulattá, milyen más városokban évek óta létezik s ez aztán működésében ne csak arra szorítkozzék, hogy a színgazgatóknak ingyen színházát s fűtést biztosítsanak s esetleg egy váltót szíriálnak, hanem legyen rá gondjuk, hogy a társulat meg is élhessen, mi nálunk már csak azzal fog elérni leginkább, ha a társulat szervezésébe fog befolyani s csak oly tagokat enged szerződteni, kik közönségnak műgényének megfelelően képesek, ha fellépjen a repertoírra, az előadásokra, ha megkívánja, hogy a tagok szerepeiket meg is tanulják, szóval oly befolyást biztosít magának, mely által kitűzött feladatok: a magyar színtügyet nemzeti s kulturális célja elérésében támogatni — eleget

is tehet. — A jelen esetben azonban helyeselem a bizottság határozatát — elvben, mert a mi színházunk bizony botrányos állapotban van s nem méltó oly városhoz, mint Pécs, a hol mindenre van pénz, csak kulturális czelokra nincs; mondom, helyeselem a bizottság határozatát, mert a mi színházunk valóságos pajta, piszok-fészék, patkánytanya, a színpad légvonatos, hideg, a díszletek izlés- és szémszértők, s nem hiszem, hogy még val az országban hozzá hasonlú s hogy ezen változtatni kell, azt tudja, érzí mindenki évek óta, csak azok nem, kik erre állásuknál fogva hivatva lettek volna. De helyes időpontot választott-e a bizottság e határozatára, ez már aztán más kérdés. Mert e határozatnak mi a következménye? Ha a tulajdonos a bizottság követeléseinek nem tesz eleget — s hogy nem fog eleget tenni, az több a bizonyosnál — akkor a színházat rendőrléig csakugyan be kell záratni s a város marad éveken át színeszet nélkül, mi sem közművelődési, sem nemzeti szempontból nem helyeslehető; avagy a rendőri bezárás elmarad — mert elhöz végtére másnak is van szava, a jelen esetben különösen az árvaszéknek, miután a vagyon gondoknál alatt áll — s akkor a tulajdonos rendelkezik a színházal s kiadja oly társulatnak, a milyent épen kap, s milyennek lesznek azután színi viszonyainak, arról beszélni felesleges, de semmi esetre sem jobb, mint jelenleg s az ódium azért mindig a városra esik vissza. A bizottság határozatával — véleményem szerint tehát legalább is elkésett s ezzel a színi ügynek semmi hasznót sem tett, mert még az esetben is, ha a tulajdonos némi átalakításokra hajlandó volna, az alkudozások annyit fognak igénybe venni, hogy a jövő színi évadra is csak középzerül társulatra lehet kilátásunk.

De nézzük a határozatot végcéljában, mely az új színház építési kérdését, mint elkerülhetetlen szükseget napirendre akarja tűzni. A cél szép, csak hogy azzal, ha valamely kérdés napirendre kerül, még nagyon távol áll a realizálástól, különösen nálunk. Napirenden van e kérdés már évek óta, sőt a múlt évben az ügy tanulmányozására s javaslat tételére az igazgató-választmány egyenes megbízatást is nyert s mégis mit tett egy hosszú év alatt? Semmit; mert tudtommal e tárgyban még egyetlen egy gyűlést sem tartott. Mi hasznunk van tehát abból, ha a színházépítés újra meg újra napi rendre kerül, a mikor az ügy iránt intőző körökben nem igen van érzék, annál kevésbé pénz, mi végre a földolgo. Egy Pécsen építendő színház, mely nemcsak a jelen, hanem ismét 50 év utáni igényeknek is megfelel, legkevesebb 300.000 ft-iba kerül, ily nagy töké elteremtése pedig

nem egy év műve, beletelik abba még legkevesebb 10 év s addig mindig színház nélkül legyünk? — Ezt komolyan senki sem akarhatja, ki a színeszet hivatásáról csak legesekélyebb fogalommal is bír, ki városunk polyglott lakosságát ismeri s ennek egységes nemzetiséggé olvasztását szíven hordja, ki művészet, irodalom, szóval közművelődés s közérkölciség iránt egyáltalában érzékkel bír.

Midőn tehát elismeréssel adózom a színi-bizottság igazgató-választmányának azon törekvéseért, hogy színházunk javítását, átalakítását s új felszerelését mint elodázhatlan szükseget állította oda, mégis kérem, hogy talájon ennek keresztültvitelére más módot s eszközöket, mint az egész ügy egyszerű elejtését s azt hiszem találni is fog, mert hát az a „bezárás” oly fegyver kezében, mely a tulajdonost is engedékenységre készíti. De e mellett is csak tűzze napirendre azt a színházépítési kérdést s kezdje meg az építési alap megteremtését minél előbb; indítsa meg a közadakozást, beösszen ki részvényeket, rendezzen sorsjátékokat, előadásokat, vessen ki az új időről-időre leteleplő panorámákat, czirkuszok s egyébféle mutatványokra adót, szavaztasson meg a városi és megyei köztörvényhatóságok által évi szubvenziót sat. sat. s a mi nem megy egy-két, az majd meg 10 év alatt, de végre is valószínű fog s hogy minél előbb valósuljon, adja az Isten, de addig is ne legyen városunkból a magyar színeszet számlázva.

Országgyűlés.

Hétfőn fejezték be a képviselőházban a költségvetés általános tárgyalását. Az ülés roppant zajos volt. A zajt és vihart részben Hegedűs Sándor előadó kihívó magatartása az ellenzékkel szemben idézte elő, részben Szabó Lászlónak, a függetlenség párt tagjának az az állítása, hogy „a miniszterelnök benső barátjai között van, ki az ország vagyonát a rendes árnak egyharmadaért elhárésolja”. Ez roppant zajt okozott. A kormánypárti lármájára, hogy nevezze meg az illetőt, Szabó László vizsgálatot kért és kijelentette, hogy az illetőt négysem közt megnevezi a miniszterelnöknek. Ez megtörtént az ülés után.

Kedden szavaztak a kormánypárt és a mérsékelt ellenzék együtt szavazott és a költségvetést általánosságban elfogadták. A ház ezután a két haz közötti érintkezésről szóló határozati javaslatot intézte el. Az ülés végén Tisza Kálmán miniszterelnök felelt Istóczy interpellációjára a regale-ügyben. A kormány — ugymond — foglalkozott a megváltás tervével, de

annak valóítására be kell várni a kedvezőbb pénzügyi viszonyokat.

Szerdán kezdődött a költségvetés részletes tárgyalás.

GARAY ALAJOS.

Közéletünk egy tisztelretelmű alakjával, egy jóval, derék emberrel szegényebbek vagyunk; — Garay Alajos hétfőn reggel agyszélhűdésben hirtelen elhunyt.

Nem volt mindennapi jelenség, kinek lelkiülete feltűnően vált ki korunk közérzfai-nak tömegéből.

E tudat megdöbbenéssé izmosul, ha az, kit az enyészett helye átvesz, derék és talpig nemes volt... mindig teljesítette kötelességét. Soha sem törté meg senki és sem mi.

„Lelkes pap! Nagy elme! Kétfő szív! Erélyes jellem! Becsületes ember! Kifogástalan barát! Nemes szívű testvér! A közügyek bajnoka.

Egy nagy hibája volt: nem volt hypokrita.

A nagy tehetség sok oldalú iniciatívával és széles felfogással bírt; a haladás és magyárosodás vezére. Tipikus alak volt ruházatában, modorában egyaránt. Sajátos tytus volt, a rendkívül elütő a tuezatem-berekötli; személyiségének épügy megvolt a maga magyaros zamatja, mint irányának és működésének.

Ismertük őt a közélet terén, láttuk a magányban és vidám társaságban; tudjuk miként gondolkodott a világról, az ember-ről, a hazáról és a hazafiai kötelességekről; észleltük, mikor nagy eszmék rajzolatok lelkében, s mikor vidám kedély tölti el szellemét; láttuk haragudni, búslúni és vigadni, s erőnek és deréknek láttuk mindig, gyöngének és kicsinynek soha.

A pécsi egyházmegye elveszté benne egyetlen költőjét. Forgassunk legutóbbi verseit. S a kéz melege még rajta van azon a gyöngyszem irón, míg maga a kéz, amely vetette, kihűlt és porladozik.

Porlik tehát a költő; az erélyes lelki dalnok hamvai felett, úgy lehet, még kö sem fogja jelezni a helyet, de szellemi-nek üde gyermekei: az érzelmentjes dalok élni fognak és óvják nevét a feledés homályától.

Garay Alajos is egyike volt azoknak, kiknek az élet nemes törekvéseiről kevés örömmel, sok küzelemmel, hogy ne mondjuk — hálátlansággal fizetett.

mániát, de eredményezi továbbá az élvhajszátot is, a mely kizárólagos törekvése az elégedetlen embereknek.

A modern nevelés önkénykedő természetével érvényesíti a maga nevelési tanakáljai szerint nézeteit, mely abban kulminál, hogy a gyermek „olyanná lesz, amilyenné nevelik”.

Igaz az, hogy a nevelés által válhat „az ember emberré” és csakugyan igaz az, hogy az ember olyanná lesz, amilyenné nevelik — csak hogy a nevelés miként-jétől függ annak helyes milyenné válása. És ez a helyes milyenné válás csak akkor teljesedhetik be, ha a paedagogia szoros igazságait szem előtt tartjuk és ha számadásba vessük az embernek emberi veltőlából eredő hajlamait. De úgy — amint az abszolút nevelés gondolkodik, hogy t. i. az ember természetébe sem jó, sem rossz, s mintegy megerősítől állítja, hogy az ember olyanná lesz, amilyenné nevelik, úgy mondom a helyesség czélját soha sem érhetjük el.

Mert mit tapasztaltunk már millió esetből? — azt, hogy ha mi fel is állítjuk képzelmiünk elé a helyes czélpontot és nem vesszük tekintetbe az eshetőleges káros eredményeket, soha sem érhetjük el azt, amit elrendőnk kívánunk, hanem ép ellenkezőt.

És ilyen téves nézetben áll az abszolút nevelés. Ő programja szerint a nevelést főkélléknek ismeri el, nevel is, de — mint szokás mondani — egyoldalulag.

Vagy kérde, nem egyoldalú nevelés az, ha mi mintegy dresszrú képen vezetjük gyermekeinket egészen a bon tonhoz és nem vesszük tekintetbe, hogy a lélek érzelmei, a szív, az akarat vágyai vajjon párhuzamosan haladnak, nemesednek-e a külső látszattal?

Igaz, azt állítják, hogy a külszín pótolja a belső érzeteket, pedig azok, kik

Élete gazdag változatokban. Ősi család ivadéka, parancsolni született dalias alak, ki az uralkodó felfogás ellen ölt fel a papi ruhát.

Garay Alajos Szegszárdon 1818-ban látta meg a napvilágot, s így 6 évvel volt ifjabb édesbátyja elsőrendű magyar költőnk Garay Jánosnál.

Tanulmányait — csak a humaniorákra ment Keeskemétre — városunkban végezte s életpályául a papit választotta, de ábrándos lelkének hajlamai, gyengéd, az emberiségért dobogó szíve a költői és paedagogiai pályára felé vonták.

Mint pályavégzett papnövendék 2 évig nevelősködött is a Mihályovics-családnál Szlavoniában s valószínű, hogy költői hajlama ekkor fejlődött ki jobban, hogy ez időtájtá esnek nevelészetű tanulmányai is. Ekkor lép ki a nyilvánosság elé s „Bardacsonyi” név alatt szépirodalmi lapokban először ír költeményeket.

1841-ben pappá szenteltetvén, Nádass és Magocson káplánkodott, 1846-ban a mosoládi plébánián nyeri.

Itt érte őt az időszak, melyről a költő mondja: „hogy egy nemzet vérben áll,” tehát „talpra magyar, hi a haza!” Magával ragadta őt a politikai élet, az 1848-iki országgyűlés, mely az alkotmányt kívivta. Egy percze erőt vesz rajta a bankodás, hogy fogadalmat tilja a fegyvert kezébe ragadni, bár szívében erős harezot vívott a kegyelet szava a hazafias lelkesedéssel, de ha már nem köthetett is kardot maga, gyujtó hatású beszédek hallották hivei s Baranyamegyének egy papja sem hirdette oly lelkesen és bével a harezot, mint ő, feszülettel kezében Istent hívta tanúbizonyságot, hogy hazája védelmében van igaz küzdelmé a magyar.

Beáli a 49-iki katasztrófa. Jön a bujdosás. Plébániájától megfosztják. Végre elfogatvan, vasban a Neugebäude-be szállítják s 5 évi Bródban kitöltendő várfogságra ítélik.

Seitovszky hathatós közbenjárása 1851-ben kegyelmet eszközölt számára, visszatért megyéjébe a szerény javadal-mazású Lovász-Heténybe, majd Kis Székelybe nevezetik plébános-helyettesül. De még rendőri felügyelet alatt is tevékeny tud lenni és sokoldalú. Szépirodalmi lapok-hoz szegődik segédül. Leginkább mint író fedezte házi szüksegleit. Az irás és irodalmi alkotásoknak szentelte minden idejét. Ennek eredményeként önálló munkával lépett fel e czim alatt „Dalhangok a kath. egyház őstörténete és szent szokásaiból” (Pest, 1852).

Mikor az alkotmányos élet visszaáll, Garay ismét szabadon lélelki. A eszek és morvák összepakoltak. Bekövetkezett

ezt hiszik, nagyon esalatoznak, mert a hol jellem, erkölcs, becsületesség nincs, ott a divat, a külszín nemes érzeteket nem produkálhat soha, s mert a divat, a külszín, a modorosság oly fogalom, melynek moderatúra valódi becsületességre és boldogságra sohasem vezet.

Lám! ilyen téves alapon áll az abszolút nevelés. Ő természeténél és elvénél fogva sem optimista, sem pessimista, de még scrupulosus sem. Bár legalább ez volna, mert így tán agyáljai kevés venné művének sikertelenségét. Mert hogy nevelészetű farságait siker nem koronazza, utalok mindazon esetekre, melyet a modern nevelés szül társadalmunknak.

De hogy is lehet nevelni anélkül, hogy tekintettel ne lennénk a gyermek lelki állapotára; vagy lehet-e nevelést képzeli anélkül, hogy a gyermeknek ne tételzenék fel valamely lelkiállapotot (jót vagy rosszat), melynek fejletésétől vagy leszoktatásától származik ezen kifejezés: nevelés, — vagy végre van-e értelme a nevelésnek, ha gyermek természetébe ne volna hajlandó a jó vagy rosszra?

Nincs. És ezen okoskodás adja ajkunkra ezen vádat, hogy az abszolút nevelés téveszett irányú, s semmivel sem több a dresszíróságnál, mely az embernek külső idomítására hathat, de az ember belvilágába be nem folyhat.

Az abszolút nevelés tehát a modern eszmék egyik vívmánya, mely elég rosszul, számadunkban a gyermek-nevelést is karjaiba vette.

Hogy a modern nevelés mily elvek miatt lett czélt-vesztett, azt már elmondot-tam, most pedig elmondani kívánom ezen nevelésnek eszközeit, melyet önkénykedésével minden kombináció nélkül érvényesít.

(Folyt. köv.)

TÁRUSA.

A nyomorhoz.)

Hasztalan íjlesztés, kétségbe nem ejtesz. Hozzá szoktam én má a nehéz keresztet! Hurezolom régóta, kicsi korom óta. Nincs olyan rossz, amin át ne mentem volna. Fetengtem a porban, mint egy hitvány féreg... De hittem, reméltem, s hiszek és remélek!

Hiszem és remélem, hogy aki küzd, annak Pártfogói mindig magasabb hatalmak. Nem hagyják elesni, vagy ha el is esik: Ott teremnek mindig s legott fölemelik. És szárnyakat adnak csüggedő lelkének, Hogy higgyen, reméljen... hiszek és remélek!

Láttam ugyan embert, akit eltiportál. Ki becsületesebb, derekabb volt soknál, S egy szabadító kéz felé még se nyult ki. Istentől, embertől elhagyatva múlt ki, S utóljára ástak egy gödört szegénynek... De azért én bizom, hiszek és remélek!

Hasztalan mered rám s fenyogot az élet, Fekete könyvből annyi gyászírdőrtet: Nem szabad elbuknom, mert egy jó anyám van — Mit csinálna szegény, egyedül, magában? Ki viselné gonját az én jó szülőmnek?... Örökké hiszek és örökké remélek!

Az abszolút nevelés.

A téves nevelési rendszerek közt az abszolút nevelés nem kis szerepet játszik a nevelészet országában. És talán nem mondok újat, sőt azt hiszem általános be- ismerésre számíthatok, ha azt mondom, hogy a társadalmi erkölcsi, testi és szel-

*) Mutatvány Pósa Lajos „Tíz év alatt” című verses kötetéből.

a plinkösi alkotmány. Magyar világ lett. Természetes, hogy az irói pályához érintkezés, főként az akkori viszonyok mellett, jelentékeny pénz kellett. De honnan vegye? Megtefelel foglalkozás után nézett tehát.

Garay nem maradhatott tovább Kis-Székelyben. Felment Pestre, ahol a Szent-István-társulatnál tárt karokkal fogadták, könyvtárnokká, majd társulati igazgatóvá választották. Ez 1860. őszén volt.

Beesülettel, tisztességgel viselte hivatalát. Erőt kimerítő munkásságát fejtett ki az időszakában. Az „Idők Tanuja” kath. irányú politikai napilapnak főmunkatársa lett. Négy éven át szerkesztette a „Szent-István-társulati naptár”-t, megindította a „Magyar Egyházi Szónok” című egyházi folyóiratot, lefordította Bolanden „Bertha királyné” című, a Szent-István-társulat kiadásában megjelent regényét, ezenkívül írt a lapokban számos dolgozatot „Szent László magyar király tiszteletére” (Pest 1863.) a kath. lapok pedig sürten hozták hazafias és kedélyes költeményeit és beszéleit.

Garay nemcsak mint jeles műfordító, de mint kitűnő elbeszélő is kivívta az elismerést, eredeti költői tehetségét pedig még ellenségei sem vonhatják kétségbe.

Bármily szétágazó volt is Garaynak irodalmi munkássága, legtöbb hivatással a költészet terén működött. A legszebb virágokat itt mutatta fel teremő szelleme, 1860-ban „Betulia hölgye” című hőskölteménye jelent meg 6 énekben (Pest, 1860). Költészetét mély, minden mesterkéltől ment igaz érzés jellemzi.

Danielik bukása 1864-ben öt távoznit készített a Szent-István-társulattól. Megyéjébe megérkezve ismét egy sirmas javadalmi mészáros plébániát nyert — a szalankait, mely mivel tisztességes megélétést nem nyújthatott neki, 1867-ben Pécssett telepszik le, mint tanítóképzési tanár működik, Szauder Antal igazgatóval együtt szerkesztik a „Kalausz” című pedagógiai folyóiratot, melyben maradandó becsületes nevelésügyi tanulmányait tette közzé. Megfelelőbb anyagi viszonyokra vágyódván, 1860-ban plébánosává nevezetik Mairsra, 1870-ben pedig főkora delelő pontján végre elnyeri az állomást, mely nyomasztó gondok nélküli napokat biztosíthatott neki s nyugodtul szolgált akkorra — a dunaszekesi plébánián.

Uglátszik öreg napjaiban is életemet képezte az irás, „Falusi élet” cím alatt 2 kötetnyi elbeszélést adott ki (Pest, 1871. Herez János), 1873-ban lefordította Redwitz a hírneves német író „Amaranth” regényét.

És ha Garaynak szépirodalmi, nyelvészeti, szónoki, pedagógiai munkáit összefoglaljuk, egy egész könyvtár telik ki belőlük. Terve is vette „összes műveinek”-nek tíz kötetre szánt köztételét, melyből azonban csupán az első látott napvilágot (Pécs 1867.)

Próbát tett a színmű-írás terén is, hol „Pécs visszafoglalása a törököktől” (1877) s a „Szigetvári leányok” (1881) című drámáival lépett fel a pécsi színpadon.

Akadtek szemforgatók, kik szerelmes versei és színdarabjai miatt egyszerűen pálcát törtek Garay Alajos egyházas szelleme fölött. Ő azonban mit sem törődött azokkal, kik a vakbuzgó szemhunyorogást tartják hitnek, külsőségeken tartják

a vallás lényegét, mert ő cselekedeteiben vallotta az élőhitet és léleknek tartotta Istent, kit lélekben és igazságban kell imádnunk.

A független gondolkozás s meggyőződésnek e hatalmas erője jellemző öt mind végig. E célból indította is meg legutóbb „Eletrajzok” polemikus füzetezikusát, s választott dr. Czobor Béla „A pécsi székesegyház restaurációja” című riportárára „A pécsi székesegyház érdekében” cím alatt.

Politikai tekintetben élte lehelletét tantörthetlan híve maradt az 1848-as és függetlenségi pártnak.

Beszédei mindig tartalmasak és gyűjtő hatásúak voltak s leköték a közfigyelmet, nemes emléket hagytak magok után a hallgatóságánál. Emellett kitűnő rögtönző is volt.

Az elhunyt író és lelkész hátrahagyott kéziratát egész hagyatékot képeznek. Garay Alajos sokoldalú irodalmi működéséről már életében alkothattak képet az irodalom barátai; de hogy e működése, sokoldalú elfoglaltsága dacára oly kiterjedést leljen, mint a hogy arról halála után értesülünk, még a vele legközelebbi viszonyba levők sem gondolták. Vajha akadémia maezenás, ki Garay Alajos irodalmi hagyatékát ügyesen csoportosítva megmentené az enyészettől.

Még nem volt nagyon öreg. Most töltötte be a 68 ik esztendőit. De szelleme azért egész végig üdén maradt, mert erős gondolkodó volt s nagy olvasottsággal bírt. A magyar, német, latin nyelvet még akkoriban is jól beszélte s a francziával és olasszal is birkozott. A világirodalom remek műveit egész életén keresztül mind megismerni törekedett.

Gazdasági kellemtelenségekben is volt része. Folyton szegényen élt és szerény viszonyok közt hal meg. Akkor hajította le a fejét az örök álomra mikor hánamögött csupán a mult küzdelmei voltak, a jövő szép reményei pedig még mindig messze előtte.

Az ut középén vártalanul roskadt össze. Sorsa kegyesbél is lehetett volna iránta!

Kedden déltán temették el. Nem mondja többé el adomát. De nem borong el lelke imádott hazája sorsa felett sem. Ott pihen a sírt fák alatt: de miután van az emberi léleknek halhatatlan része, az övé még egyszer felvidül, ha hona az lesz, a minék ő álmodta: független és boldog. Örök álmat bár ne zavarja semmi, csak a feltámadás!

Lugent sui et qui noverunt!

Levél Dárdáról.

1886. január 20.

F. hó 10 én tartottát meg a városi kereszt helybeli főkegyelele által, Feld István és Szarzikovszka Anna elnökléte alatt, szép számmal egybegyűlt tagok jelenlétében az évi rendes közgyűlés.

Felolvastván az évi jelentés, Perzel Béni élelken tiltakozott a jelentés ama tételé ellen, melyben az állítatik, hogy az egylet kebelében volt összhangot, a helybeli társadalmi viszonyok zavartak meg; kitéjtette hogy ez nagyon téves fel fogás, mivel bármiként alakuljanak a helybeli viszonyok a társadalom terén, az ily nemes ezülv egylettel szemben annyira kedvezők, hogy valamenyien egy testtel, egy lélekkel s közös akarral karolják fel az egylet érdekeit s iparkodnak azokat diadálra juttatni. A fenti passzuszt tehát töröndőnek tartja, vagy a mennyiben ez

dült — Moábunk intett, hogy kövesse példáját. — Bizonyosan megint a más érdekében fáradtál ide, aki valami kötelességet elmulasztotta s most áttalad fordul hozzád elnézésért... Okos ember lehet, akár ki az, mert tudja, hogy náladnál jobb szószólója nem akad Izraelben — tévé hozzá mosolyogva.

— Nem, nem. Mondá a püposhátu. Hanem azt jöttem kérdezni tőled, hogy még mindig megmaradtál a szándékod mellett?

— Melyik szándékod mellett?
— Hát, hogy az idegen nőket —
— Annak meg kell történnie, Moáb! De miért kérdezed?

— Gondolkodtam a dolog felől és magam sem tudom, hogy a szabadság fölér-e akkora áldozattal? Válaszoló a püposhátu szemleslívte.
— A szabadság!... Feleled-e, hogy én csupán a nép előtt szóltam a szabadságról, mert az rabóságban épen ennek a hiányát érezte legfajóbban? De itt nem csak a jelen nemzedék szabadságáról, itt Izrael jövődjéről és a Jehova haragjának elhárításáról van szó, Moáb! És ezért semmi áldozat sem nagy.

— Oh, de gondold meg, Sérája, hogy hány családnak legszorosabb, legszentebb köteletéit tépi szét az az áldozat! Aztán, látod, ha csupán a férfiak feleségeit küldened vissza hazájokba, azok a szülők házában csak találnának otthont; de te az idegen nők leányait is vissza akarod küldeni és mi lesz azokból? — Az unoka már nem áll oly közel a szivhez, mint a gyermek!

— Pahát-Moáb! mondá a proféta oly hangon, melyről megéreztet, hogy az erővel visszafajított indulat, én a magam szándékait hosszán megfontolom, mielőtt végrehajtanám, de aztán végrehajtom; az istenség parancsait azonban nem szabad fontolgatnom — azoknak vakon engedelmkedem!

már lehetséges nem lenne, a mai gyűlésről felveendő jegyzőkönyvben kéri megjegyzését felveténi.

Nendtvich Gyulának hasonló értelemben tett indítványa után a gyűlés jegyzőkönyvi kifejezést ad tiltakozásának.

A pénztári állapotról szóló jelentés felolvastva után Hölbling Györgyné azon indítványt terjeszti a közgyűlés elé, hogy az egylet a farsang folyamán, saját pénztára javára egy kedélyes estélyt, mulatságot rendezzen.

Feld István elnök tiltakozik ez indítványa a közgyűlés előtt való tárgyalása s megszavazása ellen; mivel egyrészt ily indítvány fölötti határozathozatal nem tartozik a közgyűlés, hanem a választmány hatáskörébe; másrészt mulatság rendezése czélhoz nem vezetne, hanem csak deficitet jelent jarna.

Erre dr. Kiss Emil szólalt fel az indítvány mellett s az elnök által előterjesztett kifogásokat ezafogatta; megemlíti, hogy a közgyűlés, mint az egylet képviselője mindennemű indítványok elbírálására jogosult s a választmány, mint a közgyűlés végrehajtó közege, mint a közgyűlés által kiküldött kisebb korporáció köteles a határozatot végrehajtani. Felhozta, hogy az elnök által jelentésben hangoztatott társadalmi visszasságok indító oka első sorban is az lehet, hogy az egylet indoklatlanul elszigeteli magát a társadalomtól, ezzel magát mintegy ellenfélbe helyezi, a helyett hogy a szimpátiát a maga részére biztosítani törekedik. Egy kedélyes mulatság rendezése is jelentékeny javulást eredményezhet. A mi azt illeti, hogy deficitelt kell majd megküldeni, ez annyira bizonytalan feltevés, mint a mily bizonyos az ellenkező. És esekély deficit esetén is meg fognak tétetni az intézkedések, hogy az egylet ne károsodjék.

Ily értemben nyilatkoztak még Nendtvich és Perzel, mire a közgyűlés két szavazat ellenében elfogadta az indítványt s a módosítások megállapítására a választmányt utasította.

Sajátságos oka lehet az elnöknek az ártatlan megaláztatást oly lévél ellenezni s megelégedezni arról, miszerint ő elnök s nem szavazó, mégis a tett indítvány ellen ő adta a legelső szavazatot és a legkutatóbb vitatkozónak bizonyult; — csak midőn már sem az alapszabályokban mentő §-t, sem a jelenlét tagokban támaszt nem talált: akkor engedett a kényszernek s bocsátotta a kérdést szavazás alá.

Daczára a közgyűlés határozatának — mint hiteles forrásból tudjuk — az elnök, megelégedése a tagok s az azok által hozott határozat iránti tartozó tiszteletéről, fennen hangoztatta, hogy ő megmutatja, miszerint még sem lesz mulatság rendezve.

No emez enunuciáció bírálatát másokra bizzuk.

Es csakugyan! pár napra rá megejtett a választmányi ülés, mely valóban betetőzte az elnökök ükényit. Elnöknek és elnök, valamint a választmányi tagok lemondtak tisztokról, valószínűleg azért, mivel a bizalmatlansági szavazatot nyert elnök, még ilyen állapotban is érezetnie akarta hatóságát az egyszerű tagokkal szemben. A lemondások megörömté után a újból szünyegre került az a nagy szálla, az a kis estély. Szavaztak újból és az egyszerű né közgyűlésileg megszavazott indítványt a megszűnt tisztviselők le szavazták.

A püposhátu, látva hogy Sérája ingerült, ami pedig ritkán fordult elő, halgatag maradt. A proféta azonban hamar visszanyerte előbbi nyugodtságát és rövid gondolkodás után sajátosság, firkésző tekintet vetett Moábra, aki e tekintet tize alatt ismét lesített szemét.

— Lehetséges-e? Gondolá Sérája. Sajnálom szegényt! Az ily lélek, mint az övé, ritka és én szeretem őt. Jehova nehez próbára teszi. De bizonyonnyal csak javára és ő kifogja állni. Azonban — ha másként lenne is —

A proféta most nem gondolt arra, amit Moábunk a szerelemről mondott; az ő nagy létkének csak egy gondolata volt most, teljesen méltó hozzá: a nemzetének boldogsága.

— Moáb! Szólt azután előbbi, szeretetteljes hangján, Moáb!

— Megharagítottalak? Kérdé ez. Bocsáss meg, hisz nem akarva tettem!

— Miért mondd, amit úgyis tudok? — De Moáb, ugy-e te ismered Abrahám és Izsk történetét? Az a fin legdrágább kineve volt a patriarehának s ő kész volt azt feláldozni, mivel a Jehova kívánta. Ha tőled kívánna, hogy feláldozd, ami előttd a legkedvesebb — feláldoznád-e?

A püposhátu, sejtve hogy a proféta szivében olvasott, ingeriltlen ugrott fel vankosairól, de nem mert Sérája felé tekinteni. Majd ismét visszahanyított és zavarát lektüzde, míhez pedig bízhetlen erő kifejtésre volt szüksége, arzat a proféta felé fordította és szomorú, de nyugodt hangon mondá —

— Feláldoznám.

Azán nem szóltak többet.

Pedig ha Sérája egy órával később a püposhátu arzat meglátta volna, bizonyára elcsudálkozott volna: csupa öröm volt az!

(Vége köv.)

Letették tehát először hivatalaikat egymás kezébe, bizonyára, hogy a közgyűlés meg ne tudja valahogy; midőn azután megszűntek intőzők lenni, brevi manu kimondták, hogy a mit a közgyűlés elhatározott az semmi, az csak tréfa volt.

Lám lám! mégis csak igaz volt az elnöki jelentésnek! Laza társadalmi viszony! — de csak a közel multa, s nem a jelenre, hisztlik: még kevésbé a jövőre! S nem a társadalomban keresendő a hiba, hanem azokban, kik azt képzelik, hogy ők a társadalom képviselői.

Feszült kíváncsisággal nézünk a legközelebb egybehívandó közgyűlés elé.

Törvényszéki csarnok.

Előadandó bünt. ügyek:

A pécsi kir. törvényszék büntető osztályánál 1886. évi január hóban tartandó nyilvános ülésében előadandó elköszített tárgyaknak Február 25-én Kanizsai János és társa ellen szándékos emberölés miatt. Január 27-én Ifj. Tóth György ellen sikasztás miatt. Ifj. Bősz Ádám ellen váltó hamisítás miatt. Ifj. Tóth György és társai ellen sikasztás miatt. Január 29-én Stojanovits Teczó és társai ellen gyilkosság illetve abban büntettség miatt. Január 30-án Kis Korszós József és társai ellen lopás és sulyos testi sértés miatt. Martinek Károly és társa ellen hivatali sikasztás miatt.

Különlélek.

— Kinevezés. Dr. Ballus Zsigmond pécsi törvényszéki aljegyző albróvá neveztetett ki a szigetvári járásbírószághoz.

— Az idő. Az időjárás az utóbbi napokban mindig olyan volt, mint a bomlott óra. Soha sem tudhattuk, hányadán vagyunk vele. Majd kiderült, majd elborult, szórta hol a hópeleket, hol az esőcseppeket. Tegnapelőtt meg azután vegyest mind a kettőt egész napon át. Térdig gázolunk a lucokban, a fejünkre meg folyton hull a nedves áldás a heteorokról. Az utcákat egyre tisztogatják, de látszat nem igen van s egyes helyeken valóóság életveszélylyel jár egyik oldalról a másikkra átmenni.

— Kis György jeles szobrászunk egyik remekművét, „A esirkefogó”-t, mely bronzba öntve az országos kiállításon nagy feltűnést keltett: Budapest város tanácsa által 2000 forint megvettett.

— Névmagyarosítás. Hirschl Simon ó-palánki illetőségű pécsi joghallgató vezetékevének „Havas”-ra kért változtatása, belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— Panasz. Szemányi Ferencz fölkereste szerkesztőségünket s figyelemre méltó érzékeny panaszt emelt a helybeli királyi törvényszék vigyázatlan és sulyosan kompromittáló eljárása ellen. Ugyanis a bünyű tárgyalások jegyzékébe, mely kifüggesztetik s a lapokban közöltetik, tévedésből-e, vagy maliciából azt írták, hogy „Szemányi Ferencz ellen család és sikkasztás miatt” stb. január 13-án lesz a tárgyalás. Szemányi, mint a kinek a törvényszéknek semmiféle ügye sincs, annál kevésbé ily gyalogzatos ügye; azonnal jelentkezett a törvényszéknel s fölvilágosítást kért. Ott azt nyerte fölvilágosításul, hogy tévedés az egész. Szemányi István helyett, Ferenczet írták. Pardon! Maskor óvatosabbak lesznek. Pardon ide, pardon oda; ilyen botlás tévedésből sem járja.

— Fölolvasás. A kereskedelmi ifjuság helyiségében egyik legsikerültebb fölolvastást Bolgár Kálmán tartotta mult vasárnap déltán. Felolvasásának tárgyát az „öngyilkosság” képezte. Fölolvasó igen kellemes előadással tárta a nagyszámú hallgatóság elé szép nyelvezetű, tanulságos epizódokkal gazdagon illusztrált témáját. A közönség zajosan megjelente.

— A babonáról. E zimen fog Síriska a Andor közegiskolai tanító fölolvastást tartani f. hó 31-én (vasárnap) d. u. 3 órákor a pécsi kath. legényegylet helyiségében (megye utca). Fölolvasó szól először a babonáról általában, azután tekintettel lesz a vidékünkön uralkodó babonás szokásokra s fölolvastása végét a babonás és az igaz hit közti különbségek vallás-bületesleti fejtegetése fogja képezni.

— A szorgalmas és tehetséges fiatal tanító, ki a tollat is ügyesen kezeli, lapunkban is írt már sok tanulságos dolgot a babonáról. Ajánljuk az érdeklődők figyelmébe.

— Színházi műsor. Szombaton: „Boecaccio”. — Vasárnap: déltán „Ciszmadia mint kísértet”, este „Endre és Johanna”.

— Hétfőn: „A pécsi két baktér”, Latabárné jut-ját. — Kedden: „A pajkos diákok”. — Szerdán: „A vereshajú”, Kövessy Gy. jut-ját., Ferenczy József, a népszínház tagjának közreműködésével — Csütörtökön: „Boecaccio”. — Pénteken: szünet.

— Jutalomjáték. E hó 27-én lesz Kövessy Gyula komikusunk jutalom-játéka. Színré kerül Lukács „Vereshajú”-ja. A darabban, mint vendég föl fog lépni Veréb Jankó szerepében, Ferenczy József, a népszínház tagja, ki évekkel ezelőtt mint pécsi színész a közönség kedvence volt.

— Jutalmazandó ajánljuk közönségünk szives pártfogásába.

— Hymen. Németh Lipót molhás-kerületi országgyűlési képviselő eljegyezte Rüll Riza kisasszonyt, Rüll János Molhás-város pénztárnokának leányát.

— Eső után köpenyeg. A liezeum-templom mellett levő vízfolyás vasrácsán a napokban egy asztalosinas — fején egy ágylaldalt vive — megeszött s az esés következtében jobb karja eltört. Az esetről jelentés tétetett a rendőrkapitányal,

ki azonnal el is rendelte a vasrácsnak szalmával való befonyását. (Vaspálcákat kellene hosszában oda erőstieni, nem pedig szalmával dolgozni, mely mátlól holnapig tart.)

— Öt aranyise. A hosszú életről azt szokták mondani — hogy az Isten ajándoka. A pécsi egyháznégye öt kiváló tagja részestül ez év folyamán azon isteni kegyelemben, hogy megvontpelletbi párt működésének 50-ik évfordulóját, u. m.: Sláby Ferencz cím. püspök és nagyprépost, Bezeck József cím. kanonok s nyug. batterszki plébános, Arvay Sándor cím. kanonok, nyug. dárjai plébános, Szepelt János magosi esperes-plébános s a Ferencz József-rend lovagja és Németh János nyug. agárdi plébános. A jubilások valamenyien a legvirulóbb egészségnek örvendek.

— Szándékos emberölés miatt elítélve. Dadtis Cvetko, lipódi lakos, ki mult évi október hó 13-án Vukovics Sándor molhási lakost — az utóbbi javára előbbinek atyja ellen intézett végrehajtás alkalmával — agyonlötötte s a végrehajtásnál közreműködő hivatalos közegeket is fenyegette: Pécssett a kir. törvényszéknel tartott végtárgyalás alkalmával szándékos emberölés és hatóság elleni erőszak miatt 12 évi fegyházra ítéltett.

— Népelőadás. Örömmel üdvözöljük a szingagzatot azon ügyes és jó gondolatért, melylyel elhatározták, hogy minden vasárnap déltán tetemesen leszállított helyarakkal népelőadásokat tart az esti rendez előadásokat megelőzőleg. A szegényebb osztálynak, tanuló-ifjuságnak módjában lesz így tömegesen látogatni — legálabb hetenként egyszer — a színházat. A vasárnap déltán az egész hetnek legunalmasabb része: ilyenkor semmi kellemes szórakozás sem kínálkozik, czéltalanul bolyong a közönség, vagy kávéházban unatkozik; igen alkalmas lesz tehát ez idő a népelőadások megtartására. A siker azt hisztlik — biztos!

— A „Pécsi Dalárda” szerdán, azaz f. hó 27-én a „Hattyu” teremben tánczál egybekötött alapszabályszerül dalestélyt rendez. Műsor: 1. „A föld imája”, férfiak, Zollner K. 2. „Erdei esend” férfiak, Abt Ferencz. 3. Hullámzik a tiszta buza” férfiak, Huber Károly. 4. „Viszontlátás” férfiak, bariton-soloval, Dregent Alfrédől. 5. „Cserebogár”, népdal, férfiakra átírta Vaehauer Károly. A műsor között levő szünet alatt, valamint a táncz alkalmával is a katonai zenekar játszik. Kezdeté esti 8 órákor.

— Egyleti élet. A „pécsi kat. legényegylet” f. évi nyáron hó 24-én délelőtt 10 órákor saját helyiségében (megye-utca 22. szám) tartandja rendez évi közgyűlését, melyre az illetékesek tisztelettel meghívottak. Egyleti elnökség.

— Piknik. Mult szombaton, azaz f. hó 16-án kedélyes mulatság tartottat a nőegyleti helyiség termeiben. Bogay Pongracz, Bugreg Antal és özv. Millere házasszonya alatt. A szeretetreméltó házasszonyok mindent elkövettek, hogy a fiatalság a lehető legjobban érezze magát és semmiben se szenvedjen hiányt. Volt is kedv olyan, milyen már régen! A fiatalság lankadság nélkül rakta a kopogást reggeli 8 óráig, míg csak a nap be nem szült az ablakokon, s hazatérve nem intette a mulatókat. Jelenvoltak városunk szépei köztül: Bodó Ilka, Bodó Istvánné, Bogay Leontin, Bugreg Zsella, Danitz Iza és Juliska, Dévényi Gabris, Dévényi Beláné, Driesz Nelli, Egriné, Fleischmanné, Gebauer nővérek, Kubovich Gabris, Kubovicsné, Krupitzer Gizella, Lechner Janka és Mariska, Litzke Mariska, Lutzné, Nagy Flóra, Miller Amelie, Luiza és Melanie, Szucsics Károlyné, Tallian Czi és Jenni, Thyly Ilka, Váry Pirokska. A mulatságon Darázs Miska zenekara játszott.

— A pécsi keresztény polgári társalgó kör saját pénztára javára f. évi február hó 6-án a Scholz-féle soraarnokban Jónás János teljes zenekarának közreműködése mellett zártkörli tánczvizalmat rendez. Kezdeté 1/2 8 órákor. Belépti díj személyenként 60 kr., családjegy 1 ffrt 50 kr. Beléptijegyek csak e meghívó előmutatása mellett előre válthatók: Gyimothy Gyula fűszerkereskedésében, Rihmer J. könyvkötőnél király-utca, Koller Lipótnál, Ramezetter-féle könyvnyomda, Dobszay Antal kereskedésében, szigeti külváros, Taizs Mihálynál Majláth-ter és este a pénztárnál. Felülfizetése közzönettel fogadtatnak és hirlaplag nyugtáztatnak.

— Meghívó. Folyó hó 30-án, (szombaton) a Hattyu helyiségében zártkörli polgári bált rendez Bertits János vendégül. Belépti díj személyenként 70 kr. Az estélyen Jónás János teljes zenekara fog közreműködni. Izletes ételekről és jó itálokról gondoskodva van. Kezdeté 8 órákor.

— A Szolnay-féle fayence-gyár festő-és korongoló-személyzete f. évi január 30-án a Scholz-féle soraarnokban tánczestélyt rendez. Belépti díj személyenként 50 kr. Kezdeté 8 órákor. Belépti jegyek csak a meghívó előmutatása mellett kaphatók a rendezőség tagjainál és este a pénztárnál. Az estélyen az 52-ik gyalogezred zenekara fog közreműködni.

— A „Pécsi polgári kaszinó” 1886. évi február 6-án a pécsi nőegylet gyermekerti helyiségében zártkörli tánczestélyt rendez. Belépti jegyek személyenként 1 ffrt, családonként 3 ffrtjával belépekókar a pénztárnál váltandók. A konyhat és pinézst Neusiedler József jóhírt vendégloka, a zenét pedig Darázs Miska zenekara látandja el.

— Az „I. pécsi cipész-ifjuság beteg-
segélyező és temetkezési társulata” saját
pénztára javára 1886. évi február 7-én a
Scholtz-féle sűrszernök tanzteremében zárt-
körli táncvigalmat rendez. Az estélyen
Jónás János jó szervezett zenekara fog
közreműködni. Kezdetre 8 órakor. Belépti-
jegyek előre váltva 50 kr., este a pénz-
tárnál 60 kr. Jegyek előre válthatók:
Hoffer testvéreknek, bányászok (Feren-
czek-utcaja), Reich János (Szechenyi-ter),
Lauber Mihály (Király-utca) és Schneider
Mihály (Fő-utca) cipészüzleteiben. Fül-
lülzetések és ajándékok a jótékony czél
érdekében köszönettel fogadtatnak és hir-
lapilag nyugtáztatnak.

— **Negyven év.** A „Mohács és Vidéke”
legutóbbi számból vettük át a következőket:
„E hó 19-én volt negyven éve, hogy
járásbíróságunk főnöke s ügybuzgó veje-
zője; Szedressy Adolf, kir. járásbíró
államszolgálatba lépett. Negyven év nagy
idő egy ember életében: de még nagyobb
az, ha azt az ember azon időtől fogva,
mid n férfiora kezdetén pályát választva
az élet küzdelmére lép, e pályán fárado-
lat munkásságban és kötelemnek pontos
teljesítésében tölti be. És éppen fárado-
lat munkásság, vas szorgalom, hivatalos
kötelemnek hű és pontos teljesítése jellem-
zők járásbíróink 40 évi, hosszú államszolgá-
latát. Miért is nem mulasztjuk el, hogy
ezt ezen emlékeztetés nap alkalmából a ma-
gunk és az általunk képviselt közönség
nevében szívótt mélyebb ne üdvözöljük,
kivánva, hogy adjon neki az égnek ura erőt
és egészséget, hogy hivatalos köteleit
ezentúl is oly kitartással teljesítse, mint
azt eddig tette; a tisztességes munka hosszú
fáradoalmáért találja erkölcsi jutalmát pol-
gártársai elismerésének és ragaszkodásán kívül
a híven teljesített kötelesség édes és
megnyugtató öntudatában. Ad multos an-
nos!” — Mi is örömmel üdvözöljük!

— **Iparhatósági döntvény.** A földmive-
lés, ipar és kereskedelmiügyi m. kir. mi-
nisterium mint harmadik fokú iparhatósági
előfordult esetben az alsóbb fokú iparható-
ságok határozatainak megváltoztatásával
kimondotta, hogy a vegyes kereskedés és
szatócsok jogosítva vannak kényerét sültti
és azt elarusítani, mivel a kenyérsütés mint
házipari üzlethez iparengedély nem szük-
séges.

— **Új színházgatók.** A magyar színész-
egyesület központi igazgatótanácsa leg-
utóbbi ülésében több új színházgatói kérvé-
nyet tárgyalta. A debreczeni színházgatói
tagjai: Somogyi Károly, Bokody Antal és
Valentin Lajos együttes színházgatói en-
gedélyért folyamodtak, melyet a tanács re-
szükre egyhangúlag véleményezett. Nevez-
tett színházgatók — (kik közül Somogyi
két éven át kedvelt színésze volt közönsé-
günknek) — megnyerték a debreczeni
színházat.

— **Kimutatás a pécsi jótékony nő-
egylet által 1886. január hó 11-én ren-
dezett álarozs baluak bevételei és kiadá-
sairól.** Bevételek: az összes bevétel adomá-
nyokkal (6 frt) és felülfizetésekkel (14 frt)
együtt 385 frt 10 kr. kiadás: 209 frt 18
kr. marad tisztajövedelem: 175 frt 92 kr.
Adományok: Erreth Teréz urnő 5 frt,
Ragha Rezsőné 1 frt összesen 6 frt. Fel-
ülfizetések: Melt. Cseh-Köyér Anna urnő
10 frt, Grünhut Kálmán ur 2 frt, Engel
Gyula ur 1 frt, Lechner Gyula 1 frt ösz-
szesen 14 frt. Magyazár Róza m. p. aienők.

— **A pécsi jogakadémia polgári áll. évi
január hó 9-én tartott „jogász-bal” a következő
felhívítések voltak: Bedő Károly, Szauder Gusztav,
Delanants N. 10—10 frt, Dulánszky Adolf 8
frt, Aidinger János, Erreth János, Perczel Miklós,
Pokorny Hermann, dr. Schaubert Bódó 7—7 frt,
az ifjúság egy jó barátja, Czierer József, Girk
Alajos, Pörster Béla, Hinka László, dr. Höbbling
Miksa, id. Jeszenszky Ferenc, Lechner János,
Németh József, Pilaszanovits Pál, Stern Károly,
Szeifritz István, dr. Szeredy József, Szuly János,
Renz Béla, Trilixer Károly és Zinkó István 5—5
frt, Lammer Frigyes 4 frt, Nádosy Kálmán, Kindl
József, Balla Aladár 3—3 frt, dr. Bors Emil, Fe-
kete Mihály, id. Jeszenszky Ferenc, Jeszenszky
Klementina, Kiss József, dr. Kossuthy Ignác,
dr. Krasznay Jenő, Krasznay Mihály, Ludvig Ká-
roly, dr. Lukács Adolf, dr. Mihályffy Ernő, dr.
Mutschenbacher Viktor, N. N. főhadnagy, Ország
Lajos, Pákosy Páxi Károly, id. Simacsék Alajos,
Szenes N., Szolnay György 2—2 frt. Auerbach
László, Hoffer Károly és Rézbányai János 1—1
frt, Nagy Dezso és Pápai Dénes 50—50 kr. Laub-
heimer Ferenc és dr. Kohárts Károly egy-egy
ezsár. Fogadják a nemesszű adakozók a
jogakadémiai polgárság nevében hálás köszö-
neteket! Krigl Imre pénztáros. Kletzár Lajos ellenőr.**

— **Magyar pezsgő.** Az országos kiállításnak talán
senmi téren nem volt oly hatása, mint abban, hogy
egyes kiváló magyar czikkre hivat a közönség
figyelmét. Divat volt nálunk eddig, a magán-
sok kezétek, mások utánozták, hogy a francia
pezsgő az egyetlen ital. Lassankint azonban az
elfogulatlanabb körökben utat tört a nézet, hogy
tudnak mi is gyártani jó pezsgőt. Csak hogy
csak emberrel meg volt az elfogultság, hogy fran-
cuz híri nélkül, meg volt a pezsgő, ha a
legpompásabb is. Végre aztán a kiállítás nem
lehetett mást inni, mint hazai pezsgőt. A várn is
megdrágította a francziát. És e két körülmény
elég volt, hogy megszokják, jónak is találják a
hazait. De annyira is haladt nálunk az iparág,
hogy a Torley-pavilonban, kiállítás alatt, két mágn-
sú fogadásból külön-külön üvegbe töltötte a ma-
gyar és a franczia pezsgőt és az izlézők a Torleyt
találják francziának, a francziát magyarnak. Ez és
ezek hasonló körülmények annyira döntöttek a
magyar pezsgő javára, hogy ma már a nemzeti
kaszinó, az urias tempók e divatterme, a Torley
által készített pezsgőt elfogadta asztalára. S ha
ma még nem is zorították ki onnan egészen a
franczia pezsgőt, nagy vívmány az is, hogy egyen-
rangúvá lett azzal. És ezzel meg van törve az ut,
hogy a franczia pezsgő egészen kiszoruljon aszta-
laimról és fejjünk, erszényünk, no meg közönsé-
günk nagy előnyére végkép helyet adjon a ma-
gyar pezsgőnek.

Színészet.
Csiky „Sötét pont”-ja szép számu és
intelligens közönséget vonzott pénteken a

színházba. Mindenképen meg volt a bizto-
síték arra, hogy az értelmiség, mely a
Csiky-féle daraboknak, úgy látszik állandó
nézője, megtöltse a máskor ásitózo helye-
ket. „A sötét pont”-ot és — a jó előadást
értjük e biztosíték alatt.

Lydia, Béla, Albi, Vinez, Láng Endre
— mind kitűnő kezekben vannak, míg a
többi szerepek oly mesterileg könnyedén
vannak megírva, hogy el sem lehet őket
rontani, de meg nem is rontották el a sze-
replők. Végre, a kit tán elől kellett volna
emlitenünk, a vendég — Gaál Gyula,
a színképeze szép tehetségű s nagy re-
ményekre jogosító növendéke olyan ala-
kítást nyújtott az öreg Fama Gáspár sze-
repében, hogy az maga elég arra, misze-
rint azon estét a legélvezetesebbek közé
sorozzuk.

Gaál Gyula gratulálhat mesterei-
nek — meg önmagának.

Szombaton „Fipsz” és az „Apró félre-
értések” kaczagtatták meg az aránylag
kis számu közönséget. A két darab között
Stenley bívész produkálta magát sok ügye-
séggel; de hát Becker után ilyen hamar
még a legheirisebb köklér sem igen tud
érdeket kelteni.

Vasárnap „Tündérlak Magyarhonban”
adatott végtelen lanyhasággal. Az ilyen
előadás még az áldott türelmi vasárnapi
közönséget is elriasztja a színházbajáras-
tól. (Pedig jó lesz nem úgy paczkálni a
publikumnal, mert a pénz talán mégis
csak imponál egy színigazgatónak is.)

Hétfőn obligált „betegség” miatt a
hirdetett „Endre és Johanna” előadása el-
maradt. No de vigasztalódjunk, nem ez
volt az első új darab, melylyel idejére
elkészült volna a forszírozásban mesteri
igazgató.

Kedden Deák Pál baritonistánk ju-
talalmú a népszínház által előadásra el-
fogadott „A menyasszony kedvese” czimű
népszínmű került színpadra. A mű szerzője
maga Deák, ki ezzel elárulta, hogy két
Muzsa eszökölte homlokok. A darabon kis
igazítás nem árt, mielőtt a népszínházban
előadásra kerül, hol bizonyosan nagyobb
sikert fog aratni, mint itt nálunk, mert itt
nyan tisztességesen összelapították. Ha
nem ismertük volna előre a darabot, az
előadás nyomán azt kellene írunk, hogy
fűtsön be vele a szerző, de hát megkímél-
ték őt ettől a szereplők, mert azok meg
a darabnak fűtöttek be. Lányi Ennő
fiatal zenesezőnek a darabhoz írt jó-
nyörű dalai melyek művészi instru-
menciával vannak megteremtve — nagy ha-
tást kellettek.

Szerdán „Denise” ismételtetett kis
ház előtt, csütörtökön pedig „Szép
Galathea” és „A képzelt beteg” még ki-
sebb közönséget vonzott a színházba.

Irodalom.

— **A „Vasárnapi Ujság”** január 10-iki száma
a következő tartalommal jelent meg: Báró Nyáry
Albert. — Nézek tüzelő hamvadó tüzele (Köl-
temény) Pap Kálmántól. — Dömötör Jánosról.
Emlékezés Bakcsy Sándortól. — Régi jó tábla-
bírák. — Farkasvadászok. — A természet ka-
lendariuma. — Sándor Mátyás. V. r. ne Gyula regénye.
— Ujví elszögöds. — Egyveleg. — Szilágyi
Dániel. — Egy tudos néger. — A Pefőhárság
közgyűlése. — Jókai tágabb hazája. — Irodalom
és művészet. — Köztisztviselők és egyletek. — Mi
ujjász? — Halálösztök. — Sakkjáték. — Szerkesztői
mondanivaló. — Heti napár. — Képek: Báró
Nyáry Albert. Ellinger Ede fényképe után. —
Farkasvadászok. Kovalski olajfestménye. — Sándor
Mátyás. — Ujví elszögöds. — Szilágyi Dániel.
Delain konstantinápolyi fényképe után rajzolta
Bittó Géza. — Egy tudos néger. — A „Vasárnapi
Ujság” előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politi-
kai Ujdságok”-kal együtt 3 frt. — Ugyancsak
a Franklin Társulat kiadóhivatalában (Budapest,
egyem-utca 4. sz.) megrendelhető a „Képes
Néplap” legolcsóbb újság a magyar nép számára,
félfévre 1 frt. A „Jogtudományi Közöny” január
7-iki (2-ik) száma a következő tartalommal jelent
meg: Tartalom: Az 1885-iki igazságügyi budget.
Busbach Péter országgyűlési képviselőtől. — An-
gla főbírája a büntetésekrol. G. A. tól. — A soma-
s visszahelyezésrol. Dr. Moder Tibor kir. táblai
fogalmazótól. — Jogirodalom: Zárszó a párbér
vitához. Irta Dr. Timon Ákos jogtörtén. H. L. tól.
— Zur Reform des ungarischen Strafrecess. Eine
Codificationsstudie. Der Entwurf der ungarischen
Strafrecessordnung kritisch besprochen mit Ueber-
setzung derselben in seinen wesentlichen Thei-
len von dr. Saloman Mayer. Dr. Biehler Simon-
tól. — Törvénykezési szemle: A hagyaték zárlá
vétele. Csorba Károly kecskeméti kir. tszékí bíró-
tól. — Glazer (F). Dr. Jellinek Arthur budapesti
ügyvéd. — Különfélék. — Melléklet: Felsőbíró-
sági elvi jelentéselő határozatok. Közli dr. Jancsó
György kir. táblai fogalmazó. — Kuriai határozat-
ok. — A budapesti kir. tábla elvi jelentéselő
határozatai. — A magyar királyi pénzügyi köz-
igazgatási bíróság elvi jelentéselő határozatai. —
Csoódk. — A „Jogtudományi Közöny” előfizetési
ára félfévre 6 frt, negyedévre 3 frt.

— **Az „Ország-Világ”** 3-ik (január 16-iki) száma
ritka gazdag tartalommal jelent meg. Tolnai Lajos
és Szabó Endre regénye kívül Porzótól van tár-
ca, a kitűnő tárcázótl meg szokott szellem-
séggel, továbbá Tóth Bélától, ki most tért vissza
Konstantinápolyból, egy igen érdekes czikk a kon-
stantinápolyi életrol (megy gyönyörű képpel). Sz-
eresz Imrenek, a „Hári János Illusztráció”-nak szerző-
jéül, a „Hári János Odisszejá”-ból talánunk egy
éneket mutatott. Névtelen jegyző a Noszpoly-féle
esküvösről (az ötvenes évekből) szolgálat érdekes
adatokat. Gyönyörű költemény olvasható Kozma
Andortól „Száműzöthöz” czimmel, megkapó, hang-
ulatos költemény a Boruth Eleméé is, „A tél
vándora,” melyhez maga a költő rajzolt sikerült
képet. A lap többi közleménye a következők:
„Eszmék” Györfly Gyula irodalmi hagyatékából,
„A szép prémes teli kalab” Benes Jánosól, „Apró
versék” Palágyi Lajosól, Feleki Sándortól, Gyön-
gyössy Györgyöl és Bartha Imreöl, s végül „A
hétől,” cevegés Székely Huszártól. A képek kö-
zül kívánunk a művészi konstantinápolyi képek,
Góró Lajos elmes farsangi képei st. A rovatok,
mint rendszeren, változatosak. A „Nők világa”-ban
szellemes cevegés van a divat-utódságokról
Elemértl. Az „Ország-Világ” előfizetési ára: jan-
decemberre 10 frt, jan.—júniusra 5 frt, július-
szeptemberre 2 frt 50 kr. jún.—decemberre 5
frt. Az „Egyetértés”-sel együtt egész évre 25 frt,
félfévre 14 frt, negyedévre 7 frt, egy hóra 2 frt

50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és
nyomdai részvénytársasághoz küldendők, kecske-
méti útea 6. szám.

— **Táborzsky és Parsch** nemzeti zeneműker-
kedésében (váci-utca 30. szám, Deák Ferencz-
utca sarokház) megjelent „Sári néni” Almási
Tihamér eredeti népszínművének összes kedvelt
dalai énekhangra zongorakísérettel, vagy zongorára
külön Herzenberger J. tól Tartalom: 1. Nem
vagyok én... (Eredeti dal II. I. tól) 2. Van-e
csifább élet... (Eredeti dal H. I. tól) 3. Nincs
szébb virág mint a fehér liliom... (Eredeti dal
H. I. tól) 4. Százaz a tó, kiapadt. 5. Rózsabimbó
a galambom. 6. Jaj de sokat jártam arra. (Ere-
deti dal Orbán Árpádtól) 7. A szerelmes leány
szive szomorú. 8. Félre bánt, félre gondol. 9.
A küszöbön guggol Sári Néni (Eredeti dal Orbán
Árpádtól) 10. Én istenem, hova lett a nyugalmam.
11. Kis aranyos madárkám 12. A minap, hogy
háza előtt elmentem. 13. Jere ide kis violám. Ára
összesen 2 frt.

Nyilt-tér.) Egy kitűnő szer.

Pancsova (Magyarország). Tisztelt uram! Ön-
nek szejai labdacseit egy ideig használtam arany-
eres bajaim ellen s már is hálás elismerésemet s
köszönetemet fejezem ki, mert azok hasznátá
évekig győrtött fájdalmimól megszabadított. Tel-
jes tisztelettel B. Milanovics.
Mindig meg kell győződnöm, hogy a Brandt R.
gyógyeszer szzejai labdacseinak mindenik dobo-
zn (egy doboz ára 70 kr. a gyógyeszerárakban)
rajta van-e ezüggylül: a fehér kereszt vörös me-
zőben s Brandt R. névalírása. — minden más-
fajta csomag elutasítandó. 236. (1—1)

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal
felelősséget a szerkesztőség.

NAGY FERENCZ,
lapfőmunkatárs.

KIS JÓZSEF, VÁRDY FERENCZ
felelős szerkesztő. főmunkatárs.

Hirdetések.

20616 sz.
1885.

Árverési feltételek.

Pécs szab. kir. város árvtára képv.
Németh József pécsi lakos által végrehaj-
tatónak Klinovszky József végrelajtatást
szenvető elleni végrehajtási ügyében.

1. Az 1886. évi január 28. napján
délelőtt 10 órakor a pécsi kir. tör-
vényszék levéltárában megtartandó nyil-
vános árverésen árverés alá bocsátatik a
pécsi kir. törvényszék területén levő a
pécsi 4609. tjkben felvett 3465. a. levő
szöllő és 3466. a. levő szöllő és pince
448 frtban ezenel megállapított kikil-
tási árban.

2. Ezen árverésen a fent körülírt
ingatlan a kikiltási áron alól is el-
adati fog.

3. Árverezni szándékozók tartoznak az
ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 44
frt, 80 kr készpénzben, vagyaz 1881. LX.
t. cz. 42 §-ában jelzett ártólyammal szá-
mitott és az 1881. évi november hó 1-én
3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri ren-
delet 8. §-ában kijelölt övadékképes ér-
tekpapirban a kikiltáttl kezéhez letenni,
avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a ér-
telmében a bánatpénznek a bíróságnál
előleges elhelyezéséről kiiltított szabály-
szerű elismervényt átszolgáltattni.

4. Vevő köteles a vételár 3 egyenlő
részletbe és pedig az első az árverés
napjától számítandó 2 hónap alatt, a
másodikat ugyanazon naptól számítandó
1 hónap alatt, a 3-ik részt ugyanazon
naptól számítandó 6 hónap alatt, minden
egy évétárlí részlet után az árverés nap-
jától számítandó 6%-os kamatokkal együtt
az 1881. évi decz. 6-ik 39425/1. m. sz. a.
kelt rendeletben előirt módon a pécsi kir.
adóhivatal mint bírói letéti pénztárnál
lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog
beszámítatni.

5. Vevő köteles az ingatlant terhelő
és az árverés napját követőleg esedékes
adókat és átruházási illeket viselni.

6. Vevő a megvett ingatlan birtokába
az árverés jogerőre emelkedésekor lép és
annak haszná és terhe is őt illeti.

7. A vevőnek a vételi bizonyítvány
az 1881. LX. t. cz. intézkedési értelmé-
ben csak az esetben fog kiadattni, ha az
árverés napjától számított 15 nap alatt
az idézett törvényezik 187. § a intézke-
désének megfelelő utó ajánlat nem tétetik.

8. A tulajdonjognak vevő javára be-
kebelezése csak a vételár és kamatainak
teljes lefizetése után fog hivatalból el-
rendeltetni.

9. Amennyiben vevő az árverési fel-
tételék bármelyikének a kitűzött időben
elegendet nem tenne, az általa megvett in-
gatlant az érdekelte felek bármelyikének
kérelme következtében az 1881. LX. t. cz.
185. §-a szerint vevő veszélyére és költ-
ségére, bánatpénzének elvételése mellett
újabb árverés fog elrendeltetni.

Pécselt a kir. törvényszék mint te-
lekkönyvi hatóságnak 1885. évi november
hó 20-án tartott üléséből. Kiadta:

Jeszenszky Antal,
kir. tszékí jegyző.

130/6 sz.
1885.

Árverési feltételek.

Néhai Laki Mihály és kkoru Laki
Katalin hagyatéka ügyében.

1. Az 1886. évi február hó 15. nap-
ján délelőtt 10 órakor Pécselt a kir.
törvényszék telekkönyvi irattárban
megtartandó nyilvános végrehajtási hatályu
önkéntes árverésen árverés alá bocsátatik
1) a pécsi kir. törvényszék területén
lévő a pécsi 576. sz. tjkben kk. Laki
Katalinnak 1/4-ed. — Szeifert Móricz és
neje Krix Katalinnak 1/4-ed részbéni tu-
ladjonaként felvett 942. hsz. sz. 41. számu
ház udvartére (budai utca) 450 frt, 2)
a pécsi 564. sz. tjkben számu betéthe
áttvlt Laki Mihály tulajdonát képező 5259.
hsz. sz. szántőföldre a Banomban 303 frt,
3) a pécsi 5824. sz. tjkben felében kk.
Laki Katalint felében kk. Pap Istvánt
illető 6521. hsz. sz. szántőföldre a kir.
Postavölgyben 68 frt, 4) a pécsi 2637.
sz. tjkben felében Czigler Antal és más
felében kk. Laki Katalin tulajdonán fel-
vett 6756. hsz. sz. szántőföldre a megyeri
völgyben 148 frt ezenel megállapított
kikiltási árban.

2. Ezen árverésen a fent körülírt in-
gatlantok a kikiltási áron alól is eladattni
fognak.

3. Árverezni szándékozók tartoznak az
ingatlant becsárának 10%-át, vagyis
45 frt, 30 frt 30 kr., 6 frt 80 kr. és 14
frt 80 kr készpénzben vagy az 1881. LX.
t. cz. 42 §-ában jelzett ártólyammal szá-
mitott és az 1881. november hó 1-én
3333. sz. a. kelt a m. k. igazságügyi minisz-
teri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékké-
pes értékpapirban a kikiltóttl kezéhez let-
tenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a ér-
telmében a bánatpénznek a bíróságnál
előleges elhelyezéséről kiiltított szabály-
szerű elismervényt átszolgáltattni.

4. Vevő köteles a vételár 3 egyenlő
részletben és pedig az első az árverés
napjától számítandó 1 hónap alatt, a ma-
sodikat ugyanazon naptól számítandó 2
hónap alatt, az utolsó részt ugyanazon
naptól számítandó 3 hónap alatt, minden
egy évétárlí részlet után az árverés nap-
jától számítandó 6%-os kamatokkal együtt
az 1881. évi December 6-ik 39425/1. III.
szám. a. kelt rendeletben előirt módon a
pécsi kir. adóhivatal mint bírói letéthe
pénztárnál lefizetni, a bánatpénz az utolsó
részletbe fog beszámítatni.

5. Vevő köteles az ingatlant terhelő
és árverés napját követőleg esedékes adó-
kat és átruházási illeket viselni.

6. Vevő a megvett ingatlan birtokába
az árverés jogerőre emelkedésével
lép és annak haszná és terhe őt illeti.

7. Amennyiben vevők a társlajdo-
nosok bárminek, úgy a vételárnak tulaj-
doni arányoknak megfelelő részét befizetni
nem kötelesek.

8. A vevőnek a vételi bizonyítvány
az 1881. LX. t. cz. intézkedési értelmé-
ben csak az esetben fog kiadattni, ha az
árverés napjától számított 15 nap alatt
az idézett törvényezik 187. § a intézke-
désének megfelelő utó ajánlat nem tétetik.

9. A tulajdonjognak vevő javára be-
kebelezése csak a vételár és kamatainak
teljes lefizetése után fog hivatalból el-
rendeltetni.

10. A mennyiben vevő az árverési
feltételek bármelyikének a kitűzött idő-
ben elegendet nem tenne, az általa megvett
ingatlant az érdekelte felek bármelyikének

613. sz.
gy.-hat.

Árverési hirdetmény.

T. Baranya megye árvtárskének 1885. évi december 10-én 12.880.
II. 1885. sz. a. kelt határozatával, néhai Kieszler Mátyás hagyatékához tar-
tozó, és a baáni 194. sz. tjkjében 202. sz. kelt, udvartér, kert, 603. hsz. sz.
fekvőség, fajzást pótló aránylagos illetőség 610 frt becsértékben; úgy a baáni
964. sz. tjkjében felvett 2260. hsz. sz. a. szöllő, 300 frt becsértékben nyilvá-
nos árverésen leendő eladatása rendeltetvén el, — a most jelzett ingatlanok
elárverezésére határidőül:

1886. évi február hó 8-ik napja d. e. 10 órája tüzetik ki Baán köz-
ségében a körjegyzői lakban.

Az árverezési feltételek a következők:
1. Kikiltási ár a becsár.

2. Árverezni szándékozók kötelesek az árverés megkezdése előtt, bán-
atpénz fejében, a becsár 10%-át alólirott szolgabíró, mint kikiltóttl kezéhez
készpénzben letenni.

3. A vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első 1/3 rész az árverés
befejeztekor azonnal; a második 1/3 rész a vétel napjától számítandó két hó-
nap alatt, a harmadik 1/3 rész pedig, a vétel napjától számítandó három hónap
alatt, 7% kamatokkal alólirott kezeihez fizetendő.

4. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni.

5. Vevő azonnal a megvett ingatlan birtokába lép és annak haszná,
úgy terhei őt illetik; a tulajdonjog bekebelezését vevő csak is a vételár teljes
lefizetése után lesz köteles saját költségén eszközöltetni.

6. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének elegendet nem
tenne, a megvett ingatlan saját kárára és veszélyére, bánatpénze elvételése
mellett újabb árverés alá fog bocsátatni, és becsáron alól is eladattni.

7. Az árveréssel egybekötött összes költségeket, úgy a felmerülő
bélyeg, és átruházási illeketeket vevő köteles viselni.

8. Végre. határozottan kijelentetik, miként a fenjelzett ingatlanok
csakis becsáron felül fognak eladattni.

Pécselt a kir. törvényszék mint te-
lekkönyvi hatóságnak 1885. évi november
hó 20-án tartott üléséből. Kiadta:

Jeszenszky Antal,
kir. tszékí jegyző.

kérelme következtében az 1881. LX. t. cz.
185. §-a szerint vevő veszélyére és költ-
ségére bánatpénzének elvételése mellett
újabb árverés fog elrendeltetni.

A pécsi kir. törvényszék mint te-
lekkönyvi hatóságnak 1885. évi október hó
16-ik napján tartott üléséből.

Kiadta:
Perczel Ferencz,
kir. tszékí jegyző.

Lakás bérbeadó.

Anna-utca 4. sz. ház emeletében
7 szoba, konyha, kamara, cselédszoba
stb. f. é. május 1-től bérbeadó.

Értekezhetni ugyanott a háztu-
lajdonossal. 39. sz. (3—1)

Hirdetmény.

A pécsi keresztény polg. kör az
indóház-ut 5. számu házban lévő

vendéglő-helyiséget

kibérelvén oda f. é. április hó 1-től
kezdve 3 egymás után következő
évre, kedvező feltételek mellett,
vendéglős kerestetik.

A feltételek gyár-utca 1-ső számu
házban Udvardy Nándor egyleti el-
nöknlé megudthatók. 41. sz. (1—1)

TÖRLEY

